

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.

2018 - 392

Doknr.

544696

Dato

08-02-2018

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 15. januar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 187 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Aadsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 187:

"I lyset af sagen om bostedet Sølund, som ifølge Socialtilsyn Midt ikke længere må låse havedøre og sætte hasp på havelågerne for at beskytte svært udviklingshæmmede beboere, bedes ministeren redegøre for, hvad reglerne er i lovgivningen for aflåsning af havedøre og yderdøre på bosteder. Herunder bedes ministeren redegøre for, hvad Socialtilsynet, ministeren selv og kommunalbestyrelsen har af kompetencer i spørgsmål om, hvorvidt et bosted må lukke beboerne inde på samme måde, som det har været tilfældet på Sølund. Spørgsmålet stilles bl.a. på baggrund af artiklen på TV2.dk den 14. januar 2018 "Søstre vil have deres retarderede brødre låst inde - frygter for deres liv."

Svar:

Lad mig starte med at slå fast, at der er tale om en rigtig svær balance. På den ene side har vi at gøre med voksne mennesker, som har ret til selvbestemmelse, og som myndighederne selvfølgelig ikke bare skal kunne spærre inde. På den anden side er der tale om en gruppe borgere, som har svært ved at varetage egne interesser, og som vi derfor har en forpligtelse til at passe på.

Som reglerne er nu, kan man ikke låse borgere inde, medmindre de har en dom. Men borgerens handlekommune kan efter servicelovens § 125 tillade anvendelse af personlige GPS'er og særlige døråbnere, som forsinker borgeren i at komme ud.

Jeg kan sagtens følge de pårørende i Sølundsagen i, at det kan være svært at forstå, hvorfor man ikke kan låse døren for deres udviklingshæmmede pårørende med det formål at beskytte dem. Men det er klart, at vi ikke bare kan give myndighederne carte blanche til at låse borgere inde, men vi skal på den anden side selvfølgelig sørge for, at myndighederne har de rette redskaber til at varetage sårbare borgeres omsorg og sikkerhed.

Derfor er det vigtigt, at vi fra centralt hold får set på, om vi kan gøre reglerne bedre for alle parter, og det er netop det, vi er i gang med i forbindelse med serviceeftersynet af magtanvendelsesreglerne. Brug af tryghedsskabende velfærdsteknologier er et af de områder, vi er ved at kigge på, netop for at se, om en ændring af reglerne herom kan forebygge, at f.eks. udviklingshæmmede borgere kommer til skade.

I forhold til spørgsmålet om min, socialtilsynets og kommunalbestyrelsens kompetence kan jeg oplyse, at jeg som minister ikke kan gå ind i den konkrete sag, medmindre der er konkret mistanke om, at der er handlet direkte i strid med lovgivningen. Derud-

over kan jeg oplyse, at socialtilsynets rolle er at føre et driftsorienteret tilsyn med de tilbud, der er omfattet af socialtilsynsloven. Endeligt kan jeg oplyse, at kommunalbestyrelsen ikke har hjemmel til at give tilladelse til aflåsning af beboerværelser, medmindre der er tale om domfældte borgere. Men den kan, som nævnt, træffe afgørelse om anvendelse af personlige GPS'er og særlige døråbnere, som forsinker borgeren i at komme ud.

Med venlig hilsen

Mai Mercado